

Fotograf: Fadime Yiğit

Öğrenciler arasında lakabı: Dördüncü Murat

‘Öğrencilere ve topluma çok sevgi verdim, onlardan da çok sevgi aldım’

Fadime Yiğit

Ankara'nın Kurutulus semtinde alışıp tezgâhı, gri kasketi, çizgili şiveleri ve elinden düşürmediği gazetesiyile ile tam 23 yıldır Cebeci Yerleşkesi'nin önünde sıcak poğaçaya ve simitleriyle her gün aynı saate işe koyuluyor Murat Haydar Selimoğlu.

Geçimini simitçilik yaparak sağlayan 72 yaşındaki Murat Haydar Selimoğlu, kısa zamanda Cebeci'nin sevilen yüzü oluyor. Ankara Üniversitesi Cebeci Yerleşkesi'nin önünde 23 yıldır sabahın erken saatlerinde her gün aynı yerde simit tezgâhını açıyor ve öğrencileri güler yüzüyle karşılıyor. Sınava lar da ve özel günlerde simitleri sattığı tezgâhın üzerine yazdığı başarı ve sağlık mesajları ile öğrencilere iyi dilekelerde bulunmayı da hiçbir zaman unutmuyor.

“Bir simitte satsam buraya geleceğim”

1978 yılında Bulgaristan'dan Ankara'ya göç edip burada yaşamaya başladığını söyleyen Selimoğlu, yaptığı işle ilgili şunları dile getiriyor: “İşini seveceksin, insanları ve toplumu seveceksin, topluma ayak uyduracaksın. Hayat öyle bir hayat ki nereden ekmek gelirse orayı seveceksin, sevmeyen eklemek yok. Satışlar da eskije göre kötü, çünkü eskiden hiç kimse yoktu, şimdi her yer simit satıyor, fırınlar, marketler, kahveler hemen hemen bütün iş yerleri. Ortada kaldık mecbur yapıyoruz çünkü yapacak bir şey yok. Bir simit de satmam buraya geleceğim.”

Bu işi yapmaya başlamadan önce Ankara'da sekiz dokuz sene okulu kantini çalıştığını ve ondan öncece pazarlarda sebze satarak geçimini sağladığını belirten Selimoğlu, “Simitçilik yapmaya başladım. Hayat şartları zor. Ekmeğinin peşinden koşturman gerek. Bunlar hayatın içinde olan şeyler. Burada sosyal güvencem yok ama Bulgaristan'da çalıştığım yıllarım var elbette bunları aktarma

yapacaklar. Ben buraya geldiğimde otobüs durağı buradaydı, lambaların yanında, ileride de sokak telefonları vardı eskiden oradaydım. Sonra Hükuk Fakültesi'nin önüne geldim. Bir daha da kalkmadım burada kaldım.” dedi.

“Mezun öğrenciler beni ziyarete geliyor”

Eğitim ya da Hükuk Fakültesine yolu düşmüş mezun öğrencilerin kendisini görmekten gitmediğini söyleyen Selimoğlu, “Onları görünce çok mutlu oluyorum, duygulanıyorum” diyerek bir anısını paylaşıyor: “Mezun olan öğrencilerden birisi ismini sordu ben de Murat dedim onlarda gültümseyerek ‘Sen Dördüncü Murat mısın?’ dediler. Ben de 4. Murat tarihçidir dedim. Ama bana böyle hitap etmeleri hoşuma gitti sonuçta kötü bir şey değil söyledikleri.”

“Üniversite okumak isterdim”

“Hayat boyu okumak iyidir” ben de üniversite okumak isterdim diyen Selimoğlu, “Okumak için yaşın sınırı yoktur. Onun için öğrenciler dersleri-

ne dikkat etsinler ve okusunlar. Hayata adım atacaklar ve üniversiteden zanaat alacaklar onun için okumak iyidir. Hayat yanlışlıkları hiç affetmiyor onun için okumak okumak okumak, bütün hayat boyu okumak iyidir. Zaten her zaman öğrencilere, öğretmenlere başarılar dileyen yazılarının olur simit tezgâhının üstünde, bu yazıları okuyan öğrenciler öğretmenler ve birçok kişi bana teşekkür ediyor. Birçok kişi benimle fotoğraf çektirir yanı sıra diyor. Yazdığım yazıları çok beğenirler, çok iyi bir şey yaptığımı söyler, tebrik ederler. Hatta bir gün yeni yılda simit firmama su içmeye gitmiştim öğrencilerden biri bir kâğıt verdi bana, içinde sizin de yeni yılınız kutlu olsun diye yazmışlar çok hoşuma gitmişti.” dedi.

“Sivil polis zannettiler”

Beni hâlâ sivil polis sanan çok kişi var, hatta hâlâ gelip sorarlar ‘Murat amca sen ajan mısın?’ diye ama öyle bir şey yok diyen Selimoğlu şöyle devam etti: “Ben Bulgaristan göçmeniyim ve orada okuduğum için ‘Türkçe okumayı bilmediğim buraya geldikten

sonra öğrendim. İnternete bile yazmışlar kimisi Murat amca polis değil kimisi polistir demiş. Ama öyle bir şey yok. Keşke olsaydım öyle bir şey sevinirdim, çünkü bir maasın olacağı ve kırsa kıyamette çalışmaya gelmeyecektim. Okullar kapandıktan sonra bile çalışıyorum. Kar yağmur çamur demeden çalışıyorum, tatil hiç yapmıyorum. Maasım olsaydı soguktuktan gelmeyecek evimde çocuklarımla birlikte yapacaktım. Bu zamana kadadar bir kahveye gidip çay içtiğim bile yok hep buradayım. Sabah erkenden çıkıyorum aksasında geç dönüyorum eve hayatım böyle geçiyor.”

“Okulum, öğrencilerin ve kalabalığın arasında çalışmaya alıştım”

“Bu sene değil ama gelecek seneye, belki bu işi bırakmayı düşünüyorum. Belki diyorum çünkü aslında bakılırsa işimi seviyorum” diyen Selimoğlu “Ben okulum, öğrencilerim, kalabalığın arasında çalışmaya alıştım evde duramıyorum. Burada çok fazla iş yeni çevresi var fırınlar büfeler, kafeleler var onların hepsini dostum oldu ve gördükçe rahatlıyo-